

РЕШЕНИЕ

№ 7944

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9922** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния си представител, срещу решение от 16.07.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 3513/2012 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 96/15.12.2011 г. на председателя на Съвета за електронни медии (С.), с което на касатора, на основание чл. 126а, ал. 5, т. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция”, в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 125в, т. 1 ЗРТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, поради неправилно прилагане на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се нарушаване на императивните норми на чл. 40, ал. 1 и 2 и чл. 43 ЗАНН довело до съществено ограничаване на възможността за реализиране на защитата на обвиненото търговско дружество. В АУАН и в НП не е посочено място на нарушението, а отразената в тях фактическа обстановка не е точно и пълно отражение на действителната такава. Посочва се, че адресат на задължението по чл. 125в, ал. 1 ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми, което не е доказано от

АНО. Навежда доводи в подкрепа на това, че нарушението е маловажно и са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът – председателят на С., чрез процесуалния си представител, моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага доводи за неоснователност на жалбата и с оглед на това моли тя да бъде оставена без уважение, както и да се остави в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу оспореното наказателно постановление.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че дружеството [фирма] е с предмет на дейност -разпространение на „радио и телевизионни програми” чрез електронни съобщителни мрежи, с териториален обхват на територията на обл. Б. и в частност на [населено място] и околните населени места. Същото е вписано в публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществява обществени електронни съобщения, което е заявено от същото на 05.10.2000 г. При извършена служебна проверка, на 14.11.2011 г. от служители в С., в публичния регистър на КРС и от представени документи, било констатирано, че дружеството, като предприятие, което е заявило намерението си да разпространява обществени електронни съобщения и да предоставя услугата „разпространение на радио и телевизионни програми”, не е изпълнило задължението си да представи на С. актуализиран списък на разпространяваните от него програми, както и документите, които уреждат правата за разпространение на тези програми, до изтичане на регулярния шестмесечен срок, с начална дата 24.02.2011 г., а именно до 24.08.2011 г. В тази връзка до управителя на [фирма], по седалището и адреса на дружеството, на 18.11.2011 г. било изпратено писмо от свид. Ш. за явяване на същия или на упълномощено лице в С., с оглед съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН), като на 22.11.2011 г. в С. се явила Стойка И. С., която представила нотариално заверено пълномощно от страна на дружеството и на същата дата свид. М. Ш., в присъствието на свидетеля Е. Е. и на Р. Д. също от С., съставила против дружеството АУАН № 148/22.11.2011 г., връчен и подписан от С. на същата дата, в който акт описаните фактически констатации са квалифицирани като нарушение на чл. 125в, т. 1 ЗРТ. На същата дата - 22.11.2011 г. в С. е получено възражение от управителя на [фирма], срещу съставения АУАН, с което е представен и списък на разпространяваните от предприятието програми, ведно с копия от договори и споразумения, предоставящи правото на дружеството да разпространява тези програми. Въз основа на съставения

акт от Председателя на С. е издадено и атакуваното НП.

Настоящият съдебен състав намира, че при така установената от СРС фактическа обстановка, няма безспорни доказателства за това, че [фирма] с бездействието си формално е нарушило разпоредбата на чл. 125в, т. 1 ЗРТ, което прави потвърденото от СРС наказателно постановление материално незаконосъобразно.

Посочената за нарушена разпоредба на чл. 125в ЗРТ вменява задължение за предприятията, разпространяващи български и чуждестранни програми, на всеки 6 месеца да предоставят списък и този списък, във връзка с чл. 125 к, ал. 6, т. 4 ЗРТ, е на разпространяваните програми. Действително [фирма] е вписано в публичния регистър на КРС на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения - мрежи и услуги, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 ЗЕС. От този регистър е видно, че дружеството е вписано за услугата разпространение на радио- и телевизионни програми, към датата на надлежно подадено от дружеството уведомление от 05.10.2000 г. С оглед легалната дефиниция на понятието „разпространение на програми“, дадена от законодателя в § 1, т. 1 от ДР на ЗРТ, се налага извод, че адресат на задължението по чл. 125в, т.1 ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио- и телевизионни програми. Доколкото в § 1, т. 1 от ДР на ЗРТ законодателят говори за „първоначалното предаване или излъчване“ на радио- или телевизионна програма, то следва, че вписването в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 ЗРТ само по себе си не е достатъчно да обоснове задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, визирани в разпоредбата на чл. 125в, т. 1 ЗРТ. Само вписването на лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 ЗЕС не обуславя качеството му на предприятие, което разпространява радио - и телевизионни програми по смисъла на чл. 125в, т.1 ЗРТ. Уведомлението, с което дружеството е заявило намерението си да извършва такава дейност, е постъпило в регистъра по чл. 33, ал. 1 ЗЕС на 05.10.2000 г., но графата за предполагаемо започване на извършване на дейността е непопълнена, т.е. не е посочена датата или „първоначално разпространение“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗРТ, поради което от данните в регистъра не може да се установи дали и от кой момент е започнало реалното разпространение на радио - и телевизионни програми. В конкретния случай, в хода на административното и на въззивното производство не се откриват безспорни доказателства, че [фирма], в рамките на 6 - месечния период по чл. 125в ЗРТ действително е излъчвало радио - и телевизионни програми. Не може да се приеме, че щом дружеството е вписано в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 ЗЕС, то несъмнено консумира правата, които регистрацията му дава, респективно реално извършва заявената дейност. Служителите на С. и свидетели по АУАН са направили своите констатации в подписания от тях АУАН въз основа на данните от публичния регистър на КРС, като не са изследвали обстоятелствата дали дружеството [фирма] към момента на осъществената от тях на 14.11.2011 г. проверка, е осъществявало дейност по разпространение на програми. Поради това, качеството му на предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми за процесния период, се явява недоказано. В тежест на АНО е било да установи, че санкционираното дружество действително се явява адресат на задължението по чл.125в ЗРТ. Доколкото в конкретния случай това задължение не е било изпълнено, то извършването на вмененото с НП нарушение се явява недоказано. Неоснователни са посочените в жалбата възражения за допуснати съществени процесуални нарушения, във връзка с неспазването на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и

2 и чл. 43 ЗАНН. Дори и да е налице неспазването им, то същото не би могло да ограничи съществено възможността за реализиране на защитата на обвиненото търговско дружество, още повече, че [фирма] се представлява и в съдебно заседание, където в най-пълна степен е могло да упражни правото си на защита.

По изложените съображения, съдът счита, че е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК за отмяна на обжалваното решение и вместо него постановява друго, по съществува на спора, като НП № 96/15.12.2011 г. на председателя на С., следва да бъде отменено.

По така изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. 2, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.07.2013 г. на СРС, Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 3513/2012 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 96/15.12.2011 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма], на основание чл. 12ба, ал. 5, т. 1 ЗРТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция”, в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 125в, т. 1 ЗРТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: